RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.887 van 26 november 2002
in de zaak A. 119.539/XIV-9519.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DEMEYERE,
kantoor houdende te 1190 BRUSSEL,
Verbindingslaan 35

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bengaalse nationaliteit, op 8 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 17 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LANDUYT die, loco Advocaat M. DEMEYERE verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben. Hij komt in België binnen op 27 augustus 2001 waar hij zich op 30 augustus 2001 vluchteling verklaart.

1.2. Op 10 september 2001 wordt aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf betekend, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 6 maart 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 10 september 2001.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt :

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, die verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten, beweert afkomstig te zijn uit Mukitulla. U zou aan het 'Dhaka Dokin Degree College' hebben gestudeerd en sinds 1996 lid zijn geweest van de studentenorganisatie van de 'Jatiyo Partij'. In juli 1997 zou u door de studenten verkozen zijn tot secretaris-generaal van deze studentenbeweging. Op 21 februari 1997 zouden studenten van de 'Jatiyo Partij' een cultureel programma hebben georganiseerd. Studenten van de 'Awami League' zouden deze bijeenkomst hebben verstoord en het zou tot een gevecht zijn gekomen, waarbij u, samen met zes andere studenten, gewond zou zijn geraakt. Na medische verzorging zou ieder van jullie naar huis zijn gegaan. Diezelfde avond nog zou u op een bijeenkomst, in het clubhuis van de 'Jatiyo-studentenvereniging', van twee vrienden hebben vernomen dat de 'Awami League' tegen u (en de andere studenten die gewond zouden zijn geraakt), een klacht zou hebben neergelegd. Nadat u dit nieuws zou hebben vernomen zou u naar uw oom, F. A., zijn gegaan en daar twee weken hebben verbleven. Via vrienden-partijleden zou u hebben vernomen dat de politie uw ouders een 'Warrant of Arrest', opgemaakt op uw naam, zou hebben getoond. Nadat u zou hebben vernomen

dat de ‘Awami League’ te weten zou zijn gekomen waar u zou zijn ondergedoken, zou u naar Sylhet zijn getrokken waar u zeventien dagen bij een vriend, R., zou hebben verbleven. Aansluitend zou u naar Dhaka zijn gegaan waar u één week bij een vriend, R., zou hebben gewoond. Daarna zou u zijn teruggekeerd naar Sylhet, waar u bij verschillende verwanten zou zijn ondergedoken. In juli 1997 zouden leden van de ‘Jatiyo Partij’ en de ‘Awami League’ zijn samengekomen om te praten over de klachten die de ‘Awami League’ tegen u en enkele anderen zou hebben neergelegd. Ook u zou het einde van de vergadering hebben bijgewoond. Er zou echter geen beslissing zijn gevallen omdat de vergadering in ruzie zou zijn geëindigd. U zou naar Sylhet zijn teruggekeerd en weer bij familieleden zijn ondergedoken. Op 25 april 1998 zou S., een lid van de ‘Jatiyo Partij’ door leden van de ‘Awami League’ zijn aangevallen. Toen u, samen met zes á zeven andere Jatiya-leden op weg zou zijn geweest om hem te bezoeken, zouden jullie zijn aanvallers hebben gezien.
Zij zouden jullie hebben aangevallen en er zouden verschillende gewonden zijn gevallen. De ‘Awami League’ zou vervolgens klacht tegen u en uw gezellen hebben neergelegd. Ze zouden jullie ervan hebben beschuldigd de gevechten te zijn begonnen. Weer zou de politie naar aanleiding van dit incident uw ouders een ‘Warrant of Arrest’ hebben getoond. Op 17 mei 2001 zou er een samenkomst hebben plaatsgevonden op uw college. Er zou een demonstratie zijn georganiseerd als protest tegen die valse klachten. Leden van de ‘Awami League’ zouden echter zijn begonnen stenen te werpen. U en enkele andere mensen zouden verwondingen hebben opgelopen. U zou twaalf dagen in het ‘Sylhet Medical College’ hebben moeten verblijven. Op 29 mei 2001 zou u uit het ziekenhuis zijn ontslagen. Via partijleden zou u hebben vernomen dat de ‘Awami League’ weer twee klachten tegen u zou hebben neergelegd: ze zou u er niet alleen van beticht hebben betrokken te zijn geweest bij deze gevechten, maar u ook van wapenbezit beschuldigd hebben. U zou naar Nuwaga zijn gegaan waar u ongeveer één maand zou hebben verbleven bij S. B. en haar echtgenoot B. S. Daarna zou u tot 8 juli 2001 in een hotel in Dhaka hebben verbleven. M., een vooraanstaand man uit uw partij, zou uw vertrek uit Bangladesh hebben geregeld. Via Bosnië en Italië zou u naar België zijn gekomen, waar u op 30 augustus 2001 asiel heeft aangevraagd. Twee maanden geleden zou u, via telefonisch contact met uw ouders, hebben vernomen dat leden van de ‘Awami League’ de winkel van uw broer zouden hebben vernield. Uw broer zou uit angst zijn woonplaats hebben verlaten.
Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw relaas niet wars van tegenstrijdigheden is. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u, na het cultureel programma op 21 februari 1997, samen met elf of twaalf partijleden naar uw huis zou zijn gegaan en jullie daar zouden hebben verborgen. In Dringend Beroep (DB) daarentegen verklaart u alleen naar uw huis te zijn gegaan (CGVS, p.5). Voor DVZ verklaarde u dat u één week bij uw oom, F.A., zou hebben doorgebracht. In DB verklaart u daar twee weken te zijn gebleven (CGVS, p.5b). Voor DVZ verklaarde u dat u, tijdens uw verblijf bij R., telefonisch contact met R. en S. zou hebben gehad. In DB beweert u dat er geen telefonisch contact zou zijn geweest. R. en S. zouden u zijn komen opzoeken (CGVS, p.6). Voor DVZ verklaarde u dat uw ouders zouden zijn opgepakt door de politie. In DB verklaart u dat uw ouders niet zouden zijn opgepakt (CGVS, p.6). Voor DVZ verklaarde u dat u één maand bij uw vriend R. in Dhaka zou hebben verbleven. In DB beweert u daar zeven dagen te hebben verbleven (CGVS, p.6b). Voor DVZ beweerde u op 16 januari 1998 tot secretaris-generaal van de studentenbeweging van de ‘Jatiyo Partij’ te zijn verkozen. In DB verklaart u dat deze verkiezing in juli 1997 zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 1). Voor DVZ beweerde u in Nowga bij uw neef S. te hebben verbleven. In DB verklaart u bij S. B. en haar echtgenoot B. S. te hebben gewoond (CGVS, p.8). Tot slot verklaarde u voor DVZ dat uw broer alles zou hebben geregeld opdat u het land zou kunnen verlaten. In DB verklaart u dat M., een vooraanstaand lid van de partij, voor alles zou hebben gezorgd (CGVS, p.9).
Vervolgens is het zeer bevreemdend te moeten opmerken dat u voor DVZ nooit enige allusie heeft gemaakt op het feit dat de politie uw ouders meerdere keren een ‘Warrant of Arrest’, uitgesteld op uw naam, zou hebben getoond. In DB heeft u dan weer geen allusie gemaakt op het feit dat de ruzie, waarin de vergadering in juli 1997 zou zijn geëindigd, zou zijn uitgemond in een gevecht waarna u medische verzorging zou hebben nodig gehad (cfr. Relaas DVZ). In DB vermeldt u enkel dat u na deze vergadering terug naar Sylhet zou zijn gegaan (CGVS, p.6b, 7).

Uw bewering, op het einde van het interview, dat u problemen met uw geheugen zou hebben (CGVS, p.9) is weinig geloofwaardig vermits u hierop, noch voor DVZ, noch aan het begin van uw interview in DB, heeft gealludeerd. Daarenboven legt u geen enkel medisch attest neer waaruit dit zou kunnen blijken.
Tenslotte bent u niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument, waardoor uw beweerde reisweg en identiteit niet kunnen worden geverifieerd.
Uit wat voorafgaat blijkt dat u in de loop van uw asielprocedure een aantal manifest tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd waardoor de oprechtheid van uw asielaanvraag ernstig in twijfel kan worden getrokken.
(...).".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

"- schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het bijzonder artikel 52;
- schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het bijzonder artikel 62;
- schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (manifeste beoordelingsfout);
- schending van het artikel 1A.2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951;

l. - Doordat verwerende partij verzoeker verwijt dat zijn opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn waardoor de geloofwaardigheid van zijn relaas in ernstige mate zou ondermijnd zijn.
Terwijl, die tegenstrijdigheden op de eerste plaats niet van die aard zijn dat het verhaal van verzoekende partij elke geloofwaardigheid zou ontnemen en bedrieglijk zou zijn.
Dat de enkele kleine tegenstrijdigheden die in het relaas van verzoeker zijn gekropen niet opwegen tegen de gewichtigheid van het relaas zelf.
Dat uit het voorafgaande duidelijk blijkt dat verweerster haar appreciatie bij het nemen van de beslissing terzake ver te buiten is gegaan en derhalve ook het artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft geschonden evenals het artikel 1A.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951;

2. - Doordat verweerster verzoeker verwijt voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen allusie te hebben gemaakt van de 'warrant of arrest' die aan zijn ouders werd getoond;
Terwijl, verzoeker wel degelijk voor de Dienst Vreemdelingenzaken gemeld heeft dat een 'warrant of arrest' werd getoond aan zijn ouders, doch niet van mening is dat het vermelden van het woord 'warrant of arrest' van essentieel belang was voor zijn asielaanvraag.
Dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij gezocht werd door de politie en zijn ouders het bezoek hebben gehad van de politie die naar hem vroegen.
Dat het bovendien gaat om informatie uit de tweede hand, namelijk van horen zeggen.
Dat uit het voorafgaande duidelijk blijkt dat verweerster haar appreciatie bij het nemen van de beslissing terzake ver te buiten is gegaan en derhalve ook het artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft geschonden evenals het artikel 1A.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951";

2.2.1. Overwegende dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van artikel 1, (A), 2, van de Vluchtelingenconventie; dat verzoeker meent dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet van die aard

zijn dat zijn asielrelaas bedrieglijk kan worden bevonden; dat verzoeker stelt dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken misschien niet expliciet het woord “warrant of arrest” heeft vermeld, doch dat hij wel duidelijk heeft laten blijken dat hij gezocht werd door de politie en dat zijn ouders het bezoek hebben gekregen van enkele politieagenten, die naar hem vroegen;

2.2.2. Overwegende dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan aangetoond worden door vast te stellen dat de verklaringen van verzoeker zijn aangetast door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet authentieke documenten; dat in casu de bestreden beslissing volgende tegenstrijdigheden vaststelt :

- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij na het cultureel programma met elf of twaalf partijleden naar huis ging en dat ze zich ginds verborgen hielden. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat hij alleen naar huis ging;
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij één week bij zijn oom onderdook. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde hij dat hij er twee weken verbleef;.
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij tijdens zijn verblijf bij R., telefonisch contact had met R. en S.. Voor het Commissariaat-generaal beweerde verzoeker dat er nooit sprake is geweest van telefonisch contact. R. en S. zijn hem komen opzoeken;
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat zijn ouders opgepakt werden door de politie, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze niet gearresteerd werden;
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij gedurende één maand bij zijn vriend R. verbleef. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat hij er slechts zeven dagen verbleef;
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij op 16 januari 1998 tot secretaris-generaal van de studentenbeweging werd verkozen. Op het Commissariaat-generaal verklaarde hij echter dat deze verkiezingen in juli 1997 plaatsvonden;
- Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij in Nowga bij zijn neef S. verbleef. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat hij bij Sh. B. en haar echtgenoot B. S. heeft gewoond;

- Ten slotte verklaarde verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broer zijn vlucht regelde, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat Manan, een vooraanstaand lid van de partij, alles regelde;

dat het duidelijk is dat verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden tracht te minimaliseren; dat dient te worden vastgesteld dat al deze vastgestelde tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier; dat verzoeker deze tegenstrijdigheden niet weerlegt, doch enkel vaststelt dat ze niet van die aard zijn om het bedrieglijk karakter van zijn asielrelaas vast te stellen; dat verzoeker niet kan worden gevolgd; dat de tegenstrijdigheden omstandig worden omschreven in de bestreden beslissing en alle betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas; dat alleen al op basis van deze tegenstrijdigheden de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielaanvraag bedrieglijk kon verklaren;

2.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing verder stelt dat het zeer bevreemdend is dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit enige allusie heeft gemaakt van het feit dat de politie zijn ouders meerdere keren een “warrant of arrest” zou hebben getoond en dat hij voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naliet te verklaren dat de ruzie, waarin de vergadering van juli 1997 uitmondde, resulteerde in een gevecht, waarna hij medische verzorging behoefde; dat verzoeker enkel stelt dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken misschien niet expliciet het woord “warrant of arrest” heeft vermeld, doch dat hij wel duidelijk heeft laten blijken dat hij gezocht werd door de politie en dat zijn ouders het bezoek hebben gekregen van enkele politieagenten, die naar hem vroegen; dat, wat er ook van zij, toch dient te worden vastgesteld dat verzoeker dermate veel tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid kon oordelen dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is; dat het oordeel van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kennelijk onredelijk is gelet op de feitelijke gegevens van het dossier; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen niet wordt aangetoond; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**